

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2021. június 4.
(OR. en)

9106/21

Intézményközi referenciaszám:
2021/0070 (NLE)

SOC 345
JEUN 56
EDUC 213
ECOFIN 503
ANTIDISCRIM 63
FREMP 141
COHOM 88

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: A TANÁCS AJÁNLÁSA az európai gyermekgarancia létrehozásáról

A TANÁCS (EU) 2021/... AJÁNLÁSA

(...)

az európai gyermekgarancia létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 292. cikkére, összefüggésben annak 153. cikke (2) bekezdésével és 153. cikke (1) bekezdésének j) pontjával,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdése értelmében az Unió küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a nők és férfiak közötti egyenlőséget és a gyermekek jogainak védelmét.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9. cikke értelmében politikai és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a megfelelő szociális védelem biztosítására, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint az oktatás, a képzés és az emberi egészség védelmének magas szintjére vonatkozó követelményeket.
- (3) Az EUMSZ 151. cikke értelmében az Unió és a tagállamok célkitűzései közé tartozik a foglalkoztatás, a jobb élet- és munkakörülmények, a megfelelő szociális védelem, a szociális partnerek közötti párbeszéd és a humán erőforrások fejlesztésének az előmozdítása a tartósan magas foglalkoztatás és a kirekesztés elleni küzdelem érdekében. Az EUMSZ 153. cikke (1) bekezdésének j) pontja értelmében e célkitűzések megvalósítása érdekében az Unió támogatja és kiegészíti a tagállamok tevékenységeit a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem terén.

- (4) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 24. cikke elismeri, hogy a gyermekeknek joguk van a jólétükhöz szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, és hogy a hatóságok és a magánintézmények gyermekekkel kapcsolatos tevékenységében a gyermek mindenképp főt álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie. A Charta 33. cikke rögzíti, hogy a család jogi, gazdasági és szociális védelmet élvez.
- (5) Az 1996. május 3-án, Strasbourgban elfogadott felülvizsgált Európai Szociális Charta 17. cikke megerősíti azt a kötelezettségvállalást, amely szerint minden megfelelő és szükséges intézkedést meg kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy a gyermekek megkapják azt a gondoskodást, támogatást, nevelést és képzést, amelyre szükségük van.
- (6) A gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-án elfogadott ENSZ-egyezmény, amelyet minden uniós tagállam megerősített, a 2., 3., 6., 12., 18., 24., 27., 28. és 31. cikkben rögzíti, hogy a részes államok elismerik, hogy a gyermek mindenképp felett álló érdekét kell elsősorban figyelembe venni, továbbá elismerik a gyermek jogát: a részvételhez és a fejlődéshez – beleértve a megkülönböztetés valamennyi formájával szembeni védelemhez való jogot –; az élethez; a bírói vagy közigazgatási eljárásokban való meghallgatáshoz; a lehető legjobb egészségi állapothoz; az egészségügyi ellátási szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez; az állami segítségnyújtáshoz – a megfelelő életszínvonal biztosítása érdekében –, az oktatáshoz, a szabadidős tevékenységekhez, valamint ahhoz, hogy teljes körűen részt vegyen a kulturális és művészeti életben.

- (7) A fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló, az Unió és az összes tagállama által megerősített ENSZ-egyezmény¹ 7. cikke értelmében az egyezmény részes államai minden szükséges intézkedést meghoznak, hogy a fogyatékossgal élő gyermekek számára más gyermekekkel azonos alapon biztosítsák valamennyi emberi jog és alapvető szabadság teljes körű gyakorlását.
- (8) Az Unió a tagállamaival együtt teljes mértékben elkötelezett amellett, hogy élen járjon az Egyesült Nemzetek 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendjének és az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak megvalósításában, ideértve a szegénység felszámolását, az egészséges élet biztosítását és a jóllét elősegítését, valamint az inkluzív, méltányos és minőségi oktatás biztosítását.
- (9) 2013. február 20-án a Bizottság elfogadta a „Beruházások a gyermekek érdekében: a hátrányos helyzetből való kitörés” című 2013/112/EU ajánlást². Az említett ajánlás integrált megközelítést mutat be a gyermekszegénység, illetve a társadalmi kirekesztettség csökkentésére és a gyermekek jóllétének javítására, amely három pilléren nyugszik: a forrásokhoz való hozzáférés, a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint a gyermekek számára jogaik gyakorlásának biztosítása.

¹ A Tanács határozata (2009. november 26.) a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről (HL L 23., 2010.1.27., 35. o.).

² A Bizottság 2013/112/EU ajánlása (2013. február 20.) – „Beruházások a gyermekek érdekében: a hátrányos helyzetből való kitörés” (HL L 59., 2013.3.2., 5. o.).

- (10) 2017 novemberében az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság kihirdette a szociális jogok európai pillérét, amely 20 alapelvet határoz meg a jól működő és tisztességes munkaerőpiacok és jóléti rendszerek támogatásához. A 11. alapelv előírja, hogy a gyermekeknek joga van a jó minőségű és megfizethető kisgyermekkorai neveléshez és gondozáshoz, a szegénységgel szembeni védelemhez, a hátrányos helyzetű gyermekeknek pedig joguk van ahhoz, hogy az esélyegyenlőség javítása érdekében meghatározott intézkedésekben részesüljenek.
- (11) Az Európai Parlament a 2015. november 24-i állásfoglalásában¹ felszólította a Bizottságot és a tagállamokat a gyermekgarancia bevezetésére, a hangsúlyt a szegénységben élő gyermekekre és a szolgáltatásokhoz való hozzáférésükre helyezve. Emellett az Európai Parlament a 2021. március 11-i állásfoglalásában² felszólította a Bizottságot, hogy az EU gyermekjogi stratégiájába építsen be a gyermekszegénység felszámolása érdekében a gyermekek jövőjébe való befektetésre irányuló konkrét intézkedéseket, beleértve egy megfelelő forrásokkal rendelkező európai gyermekgarancia létrehozását, valamint hogy 2021 első negyedévében nyújtson be javaslatot az európai gyermekgaranciára, és felhívta a tagállamokat, hogy minden lehetséges erőforrást – uniós forrásokat is – fektessenek be a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelembe, és alakítsák ki a gyermekgaranciára vonatkozó nemzeti cselekvési terveket.

¹ Az Európai Parlament 2015. november 24-i állásfoglalása az egyenlőtlenségek csökkentéséről, különös tekintettel a gyermekszegénységre (2014/2237(INI)).

² Az Európai Parlament 2021. március 11-i állásfoglalása a gyermekek jogairól az EU gyermekjogi stratégiája tekintetében (2021/2523(RSP)).

- (12) A Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Tanács 24 minisztere által 2020 decemberében aláírt, „A szegénység és társadalmi kirekesztés leküzdése – a Covid19 családokra gyakorolt hatásának csökkentése – együttműködés a jövőbeli kilátások javítása és erős gyermekek nevelése érdekében” című együttes nyilatkozat egy európai gyermekgarancia bevezetését szorgalmazta a 2013/112/EU ajánlás és a szociális jogok európai pillérének közös elvei és integrált megközelítése alapján. A miniszterek újílag megerősítették, hogy az ingyenes egészségügyi ellátáshoz, az ingyenes oktatáshoz, a megfizethető kisgyermekkorú neveléshez és gondozáshoz, a tisztességes lakhatáshoz és a megfelelő táplálkozáshoz való hozzáférés alapvető fontosságú a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett gyermekek szempontjából.
- (13) A szociális jogok európai pillérének megvalósítására irányuló cselekvési terv¹ új lendületet ad a szegénység és társadalmi kirekesztettség elleni küzdelemnek az Unióban, különösen azáltal, hogy célul tűzi ki, hogy 2030-ra 15 millióval csökkenjen a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett emberek száma úgy, hogy ebből legalább 5 millió gyermek lesz.

¹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Cselekvési terv a szociális jogok európai pillérének megvalósítására, COM(2021) 102 final.

- (14) Az Unió átfogó gyermekjogi stratégiája¹ hozzájárul a gyermekek társadalmi részvételének megerősítéséhez, a gyermek mindenképp felett álló érdekének elsődleges figyelembevételéhez, a kiszolgáltatott gyermekek, köztük a társadalmi-gazdasági kirekesztődés és marginalizálódás kockázatának kitett gyermekek védelméhez, a gyermekek online jogainak védelméhez, a gyermekbarát igazságszolgáltatás előmozdításához és a gyermekek elleni erőszak megelőzéséhez és leküzdéséhez. Célja továbbá a gyermekekkel vagy szüleikkel szembeni megkülönböztetés elleni küzdelem, beleértve a nemi vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést is.
- (15) Ezen ajánlás célja a társadalmi kirekesztődés megakadályozása és leküzdése annak biztosítása révén, hogy a rászoruló gyermekek hozzáférjenek a kulcsfontosságú szolgáltatásokhoz, ideértve a nemi dimenzió annak érdekében történő érvényesítését is, hogy figyelmet kapjon a lányok és a fiúk eltérő helyzete, valamint a gyermekszegénység elleni küzdelem és az esélyegyenlőség előmozdítása révén. A rászoruló gyermekek azok a 18 év alatti személyek, akik ki vannak téve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának. Ez alatt azok a gyermekek értendők, akik a szegénység kockázatának kitett, súlyos anyagi és szociális nélkülözéssel küzdő vagy nagyon alacsony munkaintenzitású háztartásokban élnek.
- (16) A kulcsfontosságú szolgáltatásokhoz való tényleges, illetve tényleges és ingyenes hozzáférés biztosítása érdekében a tagállamoknak – a nemzeti körülményekkel és megközelítésekkel összhangban – vagy meg kell szervezniük és biztosítaniuk kell ezeket a szolgáltatásokat, vagy pedig megfelelő ellátásokat kell nyújtaniuk annak érdekében, hogy a rászoruló gyermekek szülei vagy gyámjai fedezni tudják az említett szolgáltatások költségeit vagy díjait. Különös figyelmet kell fordítani annak elkerülésére, hogy az alacsony jövedelmű családok számára bármilyen lehetséges járulékos költség meggátolja a rászoruló gyermekek teljes körű hozzáférését a kulcsfontosságú szolgáltatásokhoz.

¹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának az EU gyermekjogi stratégiájáról, COM(2021) 142 final.

- (17) Az Unióban közel 18 millió gyermeket fenyeget a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázata¹, de az egyes tagállamok között jelentős különbségek állnak fenn e téren. Igen változó lehet azon kockázati tényezők köre, amelyek okán bizonyos gyermekek különösen kiszolgáltatott, illetve a szegénységnek vagy a társadalmi kirekesztődésnek különösen kitett helyzetbe kerülhetnek. Az ezen ajánlás végrehajtására vonatkozó nemzeti megközelítéseket tehát az adott tagállamban fennálló sajátos körülményekhez és szükségletekhez kell igazítani. A gyermekek társadalmi kirekesztődésének egyik fő meghatározó tényezője a jóllétük, valamint társas, kognitív és érzelmi készségeik fejlődése szempontjából kulcsfontosságú szolgáltatásokhoz való egyenlőtlen hozzáférés. A szegénységben élő vagy hátrányos helyzetű gyermekek nagyobb valószínűséggel ütköznek akadályokba a kisgyermekkorai neveléshez és gondozáshoz, az inkluzív oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz, az egészséges táplálkozáshoz és a megfelelő lakhatáshoz való hozzáférés terén. Hátrányos helyzetből kezdik meg életüket, aminek hosszú távú következményei lehetnek fejlődésükre és jövőbeli kilátásaikra.
- (18) A társadalmi kirekesztődés nemzedékek közötti öröklődése több nemzedéken át veszélyezteti a társadalmi kohéziót, nagyobb költségeket okoz a jóléti államainknak, és gátolja a gazdasági és társadalmi rezilienciát. A rászoruló gyermekek kulcsfontosságú szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáféréseinek javítása ezért fontos eszköz ahhoz, hogy fokozzuk a társadalmi kirekesztődés megelőzésére és leküzdésére irányuló erőfeszítéseket. Mindez hozzájárul a rászoruló gyermekek esélyegyenlőségének előmozdításához és a gyermekszegénység elleni küzdelemhez is.

¹ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Children_at_risk_of_poverty_or_social_exclusion

- (19) A hátrányos helyzet kisgyermekkorától kezdve való kezelése költséghatékony beruházás – hosszú távon is –, mivel ez nemcsak a gyermekek befogadásához és jobb felnőttkori társadalmi-gazdasági eredményeikhez járul hozzá, hanem a gazdasághoz és a társadalomhoz is a jobb munkaerőpiaci integráció és a társadalmi életbe való szorosabb beilleszkedés, valamint az iskolából a munka világába való hatékonyabb átmenet révén, amit többek között az „Út a munka világába – Az ifjúsági garancia megerősítése” témájáról szóló, 2020. október 30-i tanácsi ajánlás¹ teljes körű végrehajtása mozdíthat elő. A gyermekek esélyegyenlőségébe történő beruházás megteremti az alapjait a fenntartható és inkluzív növekedésnek, valamint támogatja az igazságos és reziliens társadalmakat és a társadalmi felzárkózást. Hozzájárul a negatív demográfiai fejlemények hatásainak kezeléséhez is azáltal, hogy csökkenti a szakember- és munkaerőhiányt, és biztosítja a jobb területi lefedettséget, miközben kiaknázza a zöld és digitális átállásból adódó lehetőségeket.

¹ A Tanács ajánlása (2020. október 30.) az „Út a munka világába – Az ifjúsági garancia megerősítése” témájában és az ifjúsági garancia létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i tanácsi ajánlás felváltásáról (HL C 372., 2020.11.4., 1. o.).

- (20) A minőségi és inkluzív kisgyermekkorai neveléshez és gondozáshoz, valamint az oktatáshoz való egyenlő hozzáférésnek központi szerepe van a társadalmi kirekesztődés öröklődésének megszakításában és a hátrányos helyzetű gyermekek egyenlő esélyeinek biztosításában. A kisgyermekkorai nevelés és gondozás korlátozott elérhetősége és magas költségei azonban akadályt gördíthetnek az alacsony jövedelmű családokból származó gyermekek elé. Az ilyen gyermekek lényegesen kisebb arányban vesznek részt ilyen nevelésben és gondozásban, ami később rosszabb oktatási eredményekhez és nagyobb arányú iskolai lemorzsolódáshoz vezet, különösen a migráns háttérrel rendelkező vagy roma gyermekek esetében. Továbbra is kihívást jelent a szegregáció és a megkülönböztetés a fogyatékkal élő vagy sajátos nevelési igényű gyermekek többségi oktatáshoz való hozzáférése során. Az oktatási intézmény megválasztásának tükröznie kell a gyermek mindenképp felett álló érdekét. Az oktatási rendszerekben növekszik a migráns háttérű gyermekek száma, ezért meg kell akadályozni a szegregált iskolarendszerek kialakulását, és át kell alakítani a tanítási módszereket, a tagállamok nemzeti jogával és az e területre vonatkozó nemzetközi okmányok szerinti kötelezettségeivel összhangban.
- (21) A tanulási folyamatnak egy jelentős része – így a társas készségek elsajátítása is – sportolás vagy szabadidős és kulturális tevékenység közben megy végbe. Bizonyított, hogy ezek a tevékenységek kedvező hatásúak, különösen a hátrányos helyzetű gyermekek számára. A gyermekek bizonyos csoportjai azonban vagy nem tudják megfizetni ezeket, vagy pedig a megfelelő infrastruktúra hiánya, a rossz megközelíthetőség vagy nyelvi problémák akadályozzák a részvételüket.

- (22) A rászoruló gyermekek általánosságban nehezebben férnek hozzá bizonyos egészségügyi szolgáltatásokhoz, például a fogorvosi ellátáshoz vagy olyan egészségügyi segédeszközökhöz, mint a fogszabályozó, a korrekciós lencse vagy a szemüveg. Ezeknek a gyermekeknek kevesebb lehetőségük és erőforrásuk van a betegségmegelőzési és egészségfejlesztési programok kihasználására is. A jövedelmi szegénység és más társadalmi meghatározó tényezők jelentős mértékben befolyásolják a gyermekek általános fejlődését és egészségét, ezen belül pedig a mentális egészségét, és a későbbi években növelik a rossz egészségi állapot kockázatát. Létfontosságú a korai beavatkozás és a megelőzés, valamint a népegészségügyi megelőzési és egészségfejlesztési programokhoz – többek között az oltásokhoz – való jobb hozzáférés és a szülők támogatása: mindez segíthet a jobb eredmények elérésében.
- (23) Az egészséges és fenntartható táplálkozáshoz való hozzáférés különösen az alacsony jövedelmű családokat állítja kihívás elé. Az egészséges ételmezést és táplálkozást elősegítő programok segíthetnek olyan problémák kezelésében, mint a szegényes étrend, a testmozgás hiánya, az elhízás, valamint az alkoholfogyasztás és a dohányzás, csökkentve ezzel az alultápláltságot és a nem megfelelő táplálkozást, ami nagyobb arányban fordul elő a hátrányos helyzetű gyermekek körében. A Covid19-világjárvány tapasztalatai rámutattak arra, hogy milyen fontos szerepe van az iskolai étkeztetésnek bizonyos gyermekek számára, akik az iskolák bezárása miatt hirtelen elestek egy megbízható élelemforrástól¹. Rendkívül fontos tehát annak garantálása, hogy a rászoruló gyermekek minden iskolanapon legalább egy egészséges étkezéshez jussanak, akár ilyen étkezések biztosításával, akár annak – a sajátos helyi körülmények és szükségletek figyelembevételével történő – elősegítésével, hogy a szülők vagy gyámok, illetve a gyermekek gondoskodni tudjanak az étkezésekről.

¹ A szociális védelemmel foglalkozó bizottság 2020-as éves felülvizsgálata a szociális védelmi teljesítményfigyelőről (SSPM) és a szociális védelmi politikák alakulásáról. Jelentés a legfontosabb szociális kihívásokról és a fő üzenetekről, 58. o.

- (24) Az alacsony jövedelmű családokból származó, a migráns háttérű, illetve az etnikai kisebbségből származó gyermekeket nagyobb mértékben veszélyeztetik a súlyosan elégtelen lakáskörülmények, a túlsúlyfoltosság és az energiaszegénység, és nagyobb mértékben vannak kitéve a hajléktalanság kockázatának. A lakhatási kiadások súlyos terhet jelentenek az egykeresős háztartások számára, különösen ott, ahol a családfő nő. A társadalmi kirekesztődés kezelésében és a hajléktalanság kockázatának minimálisra csökkentésében fontos mechanizmus a megfelelő lakhatás megteremtése és annak biztosítása, hogy a gyermekek és családjaik megfelelő átmeneti elhelyezést kapjanak. A gyermekek intézményi elhelyezésének visszaszorítása céljából elő kell segíteni a közösségi vagy családalapú minőségi gondozást. Gyermeket kizárólag akkor szabad intézményi gondozásban elhelyezni, ha ez – általános helyzetét és egyéni szükségleteit figyelembe véve – a gyermek mindenek felett álló érdekét szolgálja. Az intézményi vagy nevelőszülői gondozásból kilépő gyermekeknek nyújtott támogatás döntően befolyásolja önálló életvitelüket és társadalmi integrációjukat.

- (25) A Covid19-világjárvány okozta válságnak szerteágazó hatásai lehetnek a családok és gyermekek gazdasági és szociális jóllétére, és valószínűleg aránytalan mértékben sújtják a hátrányos helyzetű gyermekeket. Az alacsony és közepes jövedelmű csoportoknál magasabb a jövedelemkiesés kockázata, ami a növekvő munkanélküliség és a kevesebb távmunka-lehetőség miatt jelentős hatást gyakorolhat a háztartások rendelkezésére álló jövedelemre. A válság várhatóan tovább súlyosbítja a meglévő egyenlőtlenségeket, és valószínűleg növekedni fog a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett háztartások száma. Ez jelentős nyomás alá helyezi a szolgáltatások elérhetőségét is. A válság – többek között – a hátrányos helyzet különböző formáival szembesülő gyermekeket sújtja a legkeményebben. A távtanulás nehézséget okozott a megfelelő családi támogatás, készségek vagy felszerelés nélküli háztartásokban élő számos gyermek számára, ideértve a nem megfelelő digitális infrastruktúrával rendelkező távoli vagy vidéki területeken élő gyermekeket is.

- (26) A gyermekek társadalmi kirekesztődésének kezelése és a Covid19-világjárvány társadalmi-gazdasági hatásainak csökkentése integrált, személyközpontú és többdimenziós megközelítést és támogató szakpolitikai keretet igényel. A különböző szinteken működő szolgálatok közötti együttműködés és koordináció megerősítése garantálja a hatékony megelőzést, és támogatja a gyermekek társadalmi befogadását. A kulcsfontosságú szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása mellett – amit minden régióban és területen meg kell valósítani, és amelynek ki kell terjednie a szolgálatok infrastruktúrájába és a munkaerőbe történő beruházásokra is – javítani kell a kapcsolódó szakpolitikai intézkedések hatékonyságát és relevanciáját is, továbbá össze kell kapcsolni a megelőző és a helyreállító intézkedéseket, és a lehető legnagyobb mértékben ki kell használni a meglévő uniós eszközöket.
- (27) Az európai szemeszternek a szociális eredménytábla¹ által támogatott gazdaság- és foglalkoztatáspolitikai koordinációs folyamata keretében rámutattak a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztődés kihívására, és számos tagállamhoz intéztek ehhez kapcsolódó országspecifikus ajánlásokat. A foglalkoztatáspolitikai iránymutatások annak fontosságát hangsúlyozzák, hogy mindenki, köztük a gyermekek számára is biztosítani kell a hozzáférést bizonyos szolgáltatásokhoz, például a kisgyermekkorai neveléshez és gondozáshoz, valamint az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz, és ez a hozzáférés az esélyegyenlőség biztosításának szükséges előfeltétele.

¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/european-pillar-of-social-rights/indicators/social-scoreboard-indicators>.

(28) Az európai gyermekgarancia végrehajtásának támogatására és a további támogató intézkedésekre uniós források állnak rendelkezésre. Az Európai Szociális Alap Plusz keretében minden tagállam el fog különíteni egy megfelelő összeget a gyermekszegénység, illetve a társadalmi kirekesztődés kezelésére. Azokban a tagállamokban, amelyekben a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett gyermekek aránya meghaladja az uniós átlagot, az említett összegnek az Európai Szociális Alap Pluszból a tagállamnak elkülönített nemzeti juttatás legalább 5 %-át kell kitennie. Az arányosság és a szubszidiaritás elvével összhangban az Európai Regionális Fejlesztési Alap és az InvestEU szintén támogatni fogja egyfelől az olyan támogató infrastruktúrába történő beruházásokat, mint amilyen a szociális lakhatás és a kisgyermekkorai nevelési és gondozási intézmények, másfelől a felszerelések és a minőségi többségi szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén eszközölt beruházásokat is. Az európai helyreállítási terv és a Next Generation EU eszköz részeként a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz további uniós finanszírozást kínál a jövő nemzedékeivel, a gyermekekkel és az ifjúsággal kapcsolatos reformokhoz, beruházáshoz és politikákhoz – például az oktatás és készségfejlesztés terén –, amelyeket be kell építeni a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervekbe¹. A technikai támogatási eszköz támogathatja a tagállamokat az oktatás, a szociális szolgáltatások, az igazságszolgáltatás és az egészségügy területét érintő strukturális reformok megtervezésében és végrehajtásában, ideértve az olyan több ágazatot átfogó reformokat is, amelyek a gyermekszegénységet és a társadalmi kirekesztődést kezelik.

¹ A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról szóló, 2021. február 12-i (EU) 2021/241 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 57., 2021.2.18., 17. o.) összhangban.

- (29) A tagállamok részesülhetnek a 2017 és 2023 közötti uniós iskolagyümölcs-, iskolazöltség- és iskolatejprogramból is, hogy az egészségesebb termékeket elérhetőbbé tegyék a gyermekek számára, és segítsenek nekik megismerni az egészséges és fenntartható élelmiszerek előnyeit.
- (30) Ezt az ajánlást a nemzeti, regionális és helyi körülményekhez igazított nemzeti cselekvési terveken keresztül kell végrehajtani. Ezekben a nemzeti cselekvési tervekben azonosítani kell a rászoruló gyermekeket, és azokat az akadályokat, amelyekkel az ezen ajánlás hatálya alá tartozó szolgáltatásokhoz való hozzáférés és azok igénybevétele során szembesülnek. Ennek érdekében a tagállamoknak ajánlott bevonniuk az érintett érdekelt feleket, köztük a gyermekjogok előmozdításával foglalkozó nem kormányzati szervezeteket is. Az ezen ajánlás végrehajtása terén elért haladást továbbá az európai szemeszter keretében rendszeresen – például a szociális eredménytábla részeként – figyelemmel kell kísérni, ideértve a megfelelő nyomon követési mutatók kidolgozását is.
- (31) Ez az ajánlás kiegészíti a 2013/112/EU bizottsági ajánlást, a szociális jogok európai pillérének megvalósítására irányuló cselekvési terv egyik megvalósítandó elemét képezi, és kiegészíti az Unió átfogó gyermekjogi stratégiáját.
- (32) Ez az ajánlás teljes mértékben tiszteletben tartja a szubszidiaritás és az arányosság elvét. Ez az ajánlás nem sérti a tagállamok nemzeti eljárásjogát és jogi hagyományait, és nem jelenti az Unió hatásköreinek kiterjesztését,

ELFOGADTA EZT AZ AJÁNLÁST:

CÉLKITŰZÉS ÉS HATÁLY

1. Ezen ajánlás célja a társadalmi kirekesztődés megakadályozása és leküzdése a rászoruló gyermekek kulcsfontosságú szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek biztosításával, hozzájárulva ezáltal a gyermekek jogainak érvényesüléséhez a gyermekszegénység elleni küzdelem és az esélyegyenlőség előmozdítása révén.
2. Ez az ajánlás a rászoruló gyermekekre alkalmazandó.

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

3. Ezen ajánlás alkalmazásában:
 - a) „rászoruló gyermekek”: azok a 18 év alatti személyek, akik ki vannak téve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának;
 - b) „migráns háttérű gyermekek”: migrációs jogállásuktól függetlenül azok a gyermekek, akik harmadik ország állampolgárai, valamint azok a gyermekek, akik egy tagállam állampolgárai, és legalább az egyik, külföldön született szülőjük révén harmadik országbeli migráns háttérrel rendelkeznek;

- c) „bizonytalan családi helyzetű gyermekek”: azok a gyermekek, akik különféle olyan kockázati tényezőknek vannak kitéve, amelyek szegénységhez vagy társadalmi kirekesztődéshez vezethetnek. Ide tartoznak: azok a gyermekek, akik egykeresős háztartásban élnek; azok a gyermekek, akik fogyatékossgal élő szülővel élnek; azok a gyermekek, akik olyan háztartásban élnek, ahol mentális egészségi problémák vagy tartós betegség esete áll fenn; azok a gyermekek, akik olyan háztartásban élnek, ahol kábítószer-használat vagy családon belüli erőszak fordul elő; azok a gyermekek, akik olyan uniós polgár gyermekei, aki egy másik tagállamba költözött, de közben maguk a gyermekek a származási tagállamukban maradtak; azok a gyermekek, akik tizenéves anya gyermekei vagy tizenéves anyák; valamint azok a gyermekek, akiknek valamelyik szülője börtönben van;
- d) „tényleges hozzáférés”: olyan helyzet, amikor a szolgáltatások azonnal rendelkezésre állnak, megfizethetők, elérhetők és jó minőségűek, azokat időben nyújtják, és a lehetséges felhasználók tudnak ezeknek a szolgáltatásoknak a létezéséről és arról, hogy jogosultak az igénybevételükre;
- e) „tényleges és ingyenes hozzáférés”: olyan helyzet, amikor a szolgáltatások azonnal rendelkezésre állnak, elérhetők és jó minőségűek, azokat időben nyújtják, és a lehetséges felhasználók tudnak ezeknek a szolgáltatásoknak a létezéséről és arról, hogy jogosultak az igénybevételükre, és e szolgáltatásokat ingyenesen nyújtják oly módon, hogy azokat megszervezik és biztosítják, vagy oly módon, hogy megfelelő ellátásokat nyújtanak e szolgáltatások költségeinek vagy díjainak fedezése érdekében, vagy pedig oly módon, hogy a pénzügyi helyzet ne képezhesse akadályát az egyenlő hozzáférésnek;
- f) „iskolai tevékenységek”: sport, valamint szabadidős és kulturális tevékenységek útján megvalósuló tanulás, amely rendes iskolaidőben vagy azon kívül folyik, illetve az iskolai közösség szervezi meg;

- g) „egészséges étkezés” vagy „egészséges táplálkozás”: olyan kiegyensúlyozott ételfogyasztás, amely biztosítja a gyermek számára a fizikai és mentális fejlődéséhez, valamint a fiziológiai szükségleteinek megfelelő testmozgáshoz szükséges tápanyagokat;
- h) „megfelelő lakhatás”: olyan lakóépület, amely megfelel az aktuális nemzeti szintű műszaki szabványoknak, megfelelő állapotban van, észszerű hőkomfortot biztosít, és megfizethető áron érhető el.

A NEMZETI HATÁSKÖRÖKKEL, KÖRÜLMÉNYEKKEL ÉS GYAKORLATOKKAL ÖSSZHANGBAN, VALAMINT A SZUBSZIDIARITÁS ÉS AZ ARÁNYOSSÁG ELVÉNEK MARADÉKTALAN TISZTELETBEN TARTÁSÁVAL A KÖVETKEZŐKET AJÁNLIJA:

FŐ AJÁNLÁSOK

- 4. A tagállamok számára ajánlott, hogy a rászoruló gyermekek részére garantálják:
 - a) a tényleges és ingyenes hozzáférést a magas színvonalú kisgyermekkorai neveléshez és gondozáshoz, az oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz, az iskolai tevékenységekhez és minden tanítási napon legalább egy egészséges étkezéshez;
 - b) a tényleges hozzáférést az egészséges táplálkozáshoz és a megfelelő lakhatáshoz.

5. A tagállamok számára ajánlott, hogy azonosítsák a rászoruló gyermekeket, és e csoporton belül vegyék figyelembe a nemzeti integrált intézkedéseik megtervezése során a különösen az alábbi gyermekek által tapasztalt sajátos hátrányos helyzeteket:
- a) hajléktalan gyermekek, illetve a súlyosan elégtelen lakáskörülmények között élő gyermekek;
 - b) fogyatékkal élő gyermekek;
 - c) mentális egészségügyi problémával küzdő gyermekek;
 - d) migráns háttérű, illetve kisebbségi etnikai csoportba tartozó gyermekek, különösen a romák;
 - e) alternatív (elsősorban intézményi) gondozásban részesülő gyermekek;
 - f) bizonytalan családi helyzetű gyermekek.

TÁMOGATÓ SZAKPOLITIKAI KERET

6. A Tanács ajánlja a tagállamoknak, hogy – a gyermek mindenképp felett álló érdekének elsődleges figyelembevétele mellett – a gyermekek társadalmi kirekesztődésének visszaszorítása érdekében építsenek ki egy integrált és támogató szakpolitikai keretet, a szegénység és a hátrányos helyzet több nemzedéken átívelő ciklusának megtörésére és a Covid19-világjárvány társadalmi-gazdasági hatásának csökkentésére összpontosítva. E célból ezen ajánlás végrehajtása során a tagállamoknak ajánlott:
- a) biztosítaniuk nemzeti, regionális és helyi szintű szociális, oktatási, táplálkozási és lakhatási politikájuk összhangját, és lehetőség szerint javítaniuk azok relevanciáját a gyermekek integrált módon való támogatása szempontjából;
 - b) folytatniuk és szükség esetén növelniük az oktatásba és a megfelelő egészségügyi és szociális védelmi rendszerekbe történő beruházást a gyermekek és családjaik, különösen a társadalmi kirekesztődésnek kitett gyermekek és családok szükségleteinek hatékony kielégítése érdekében;
 - c) megfelelő szakpolitikákról és erőforrásokról gondoskodniuk, beleértve a munkaerőpiaci integrációra irányuló intézkedéseket, a szülőket vagy gyámokat célzó támogatási intézkedéseket, valamint a családoknak és háztartásoknak nyújtott jövedelemtámogatást is, hogy a pénzügyi akadályok ne gátolják a gyermekeket a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférésben;

- d) egy integrált és multidiszciplináris megközelítés alapján kezelniük a társadalmi kirekesztődés területi dimenzióját, figyelembe véve a jellegzetes városi, vidéki, távoli és hátrányos helyzetű térségek sajátos szükségleteit;
- e) megerősíteniük az együttműködést a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal, a szociális gazdaság szervezeteivel, a gyermekjogokat előmozdító nem kormányzati szervezetekkel, magukkal a gyermekekkel, továbbá más érdekelt felekkel, valamint jobban bevonniuk őket a szakpolitikai intézkedések és a gyermekeknek nyújtott minőségi szolgáltatások megtervezésébe, megvalósításába és nyomon követésébe;
- f) intézkedéseket hozniuk a rászoruló gyermekek befogadásának elősegítése, valamint megkülönböztetésük és megbélyegzésük elkerülése és leküzdése érdekében;
- g) támogatniuk a gyermekeknek szóló minőségi szolgáltatásokba való stratégiai beruházást, beleértve a támogató infrastruktúrát és a szakképzett munkaerőt is;
- h) megfelelő erőforrásokat biztosítaniuk, továbbá optimálisan felhasználniuk a nemzeti és uniós forrásokat, különös tekintettel az Európai Szociális Alap Pluszra, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, valamint adott esetben a REACT-EU-ra, az InvestEU-ra, a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközre és a technikai támogatási eszközre;
- i) a támogató keret egészében figyelembe venniük a nemi dimenziót.

KISGYERMEKKORI NEVELÉS ÉS GONDOZÁS, INKLUZÍV OKTATÁS ÉS ISKOLAI TEVÉKENYSÉGEK, VALAMINT EGÉSZSÉGES ÉTKEZÉS MINDEN TANÍTÁSI NAPON

7. Annak érdekében, hogy garantálják a rászoruló gyermekek számára a tényleges és ingyenes hozzáférést a magas színvonalú kisgyermekkori neveléshez és gondozáshoz, az oktatáshoz, az iskolai tevékenységekhez és minden tanítási napon legalább egyszer az egészséges étkezéshez, a Tanács ajánlja a tagállamoknak, hogy:
- a) azonosítsák és kezeljék a kisgyermekkori nevelésben és gondozásban, az oktatásban és az iskolai tevékenységekben való részvétel pénzügyi és nem pénzügyi akadályait;
 - b) hozzanak intézkedéseket a korai iskolaelhagyás megelőzése és csökkentése érdekében a nemi dimenzió figyelembevételével, valamint – többek között személyre szabott tanácsadás nyújtása és a családokkal való együttműködés megerősítése révén – vonják be újra azokat a gyermekeket, akiket fenyeget a lemorzsolódás veszélye, illetve akik már lemorzsolódtak az oktatásból, illetve képzésből;
 - c) nyújtsanak tanulási támogatást a tanulási nehézségekkel küzdő gyermekek számára a nyelvi, kognitív és oktatási hiányosságaik kompenzálása érdekében;
 - d) alakítsák át a kisgyermekkori nevelési és gondozási, valamint az oktatási intézmények létesítményeit és oktatási anyagait, és biztosítsák a sajátos nevelési igényű gyermekek és a fogyatékkal élő gyermekek sajátos szükségleteinek a lehető legteljesebb figyelembevételét, inkluzív tanítási és tanulási módszereket alkalmazva; e célból biztosítsák, hogy képzett tanárok és más szakemberek, például pszichológusok, logopédusok, rehabilitációs szakemberek, szociális munkások és pedagógiai asszisztensek álljanak rendelkezésre;

- e) vezessenek be olyan intézkedéseket, amelyek támogatják az inkluzív oktatást és elkerülik a szegregált osztályok kialakítását a kisgyermekkorai nevelési és gondozási intézményekben és az oktatási intézményekben; mindez azt is magában foglalhatja, hogy szükség esetén elsőbbségi vagy korai hozzáférést biztosítanak a rászoruló gyermekek számára;
- f) biztosítsanak minden tanítási napon legalább egy egészséges étkezést;
- g) biztosítsák az oktatási anyagokkal való ellátottságot, ideértve a digitális oktatási eszközöket, a könyveket, és adott esetben az egyenruhákat vagy más előírt öltözetet is;
- h) bocsássák rendelkezésre a távoktatáshoz szükséges nagy sebességű hálózati kapcsolatot, digitális szolgáltatásokat és a megfelelő eszközöket az oktatási tartalmak online elérésének biztosítása érdekében, valamint javítsák a rászoruló gyermekek, illetve a tanárok digitális készségeit, és tegyenek meg minden szükséges beruházást a digitális szakadék valamennyi formájának felszámolása érdekében;
- i) adott esetben biztosítsák a közlekedést a kisgyermekkorai nevelési és gondozási intézményekbe és az oktatási intézményekbe;
- j) biztosítsák az iskolai tevékenységekhez való egyenlő és inkluzív hozzáférést, beleértve az iskolai kirándulásokat, valamint a sport-, szabadidős és kulturális tevékenységben való részvételt is;
- k) dolgozzák ki az oktatási intézmények, a helyi közösségek, a szociális, egészségügyi és gyermekvédelmi szolgálatok, a családok és a szociális gazdaság szereplői közötti együttműködés kereteit az inkluzív oktatás támogatása, az iskola utáni gondozás biztosítása, valamint a sport-, szabadidős és kulturális tevékenységekben való részvétel lehetőségének megteremtése érdekében, továbbá az oktatási intézményeket alakítsák át a befogadás és a részvétel központjaivá, és e célból eszközöljenek beruházásokat ezekben a létesítményekben;

EGÉSZSÉGÜGYI ELLÁTÁS

8. Annak érdekében, hogy garantálják a rászoruló gyermekek számára a minőségi egészségügyi ellátáshoz való tényleges és ingyenes hozzáférést, a Tanács ajánlja a tagállamoknak, hogy:
- a) segítsék elő a betegségek és fejlődési rendellenességek korai észlelését és kezelését, ideértve a mentális egészséggel összefüggő problémákat is, és biztosítsák a hozzáférést az időszakos orvosi vizsgálatokhoz és szűrési programokhoz, beleértve a fogorvosi és szemészeti ellátást is; biztosítsák a megfelelő idejű, gyógyítási és rehabilitációs célú nyomon követést, ideértve a gyógyszerekhez, kezelésekhöz és az egészségügyi segédeszközökhöz, valamint az oltási programokhoz való hozzáférést is;
 - b) nyújtsanak célzott rehabilitációs és habilitációs szolgáltatásokat a fogyatékossgal élő gyermekeknek;
 - c) vezessenek be olyan hozzáférhető egészségfejlesztési és betegségmegelőzési programokat, amelyek célcsoportját a rászoruló gyermekek és családjaik, valamint a gyermekekkel dolgozó szakemberek alkotják.

EGÉSZSÉGES TÁPLÁLKOZÁS

9. Annak érdekében, hogy – többek között az uniós iskolagyümölcs-, iskolazöldség- és iskolatejprogramon keresztül is – garantálják a rászoruló gyermekek tényleges hozzáférését az elégséges és egészséges táplálkozáshoz, a Tanács ajánlja a tagállamoknak, hogy:
- a) a tanítási napokon kívül is támogassák az egészséges étkezéshez való hozzáférést, akár természetbeni vagy pénzügyi támogatás útján, különösen olyan rendkívüli körülmények esetén, mint az iskolák bezárása;
 - b) biztosítsák, hogy a kisgyermekkorai nevelésben és gondozásban és az oktatási intézményekben a táplálkozási normák igazodjanak a sajátos étrendi igényekhez is;
 - c) korlátozzák a magas zsír-, só- és cukortartalmú ételek reklámozását és elérhetőségét a kisgyermekkorai nevelési és gondozási intézményekben és az oktatási intézményekben;
 - d) nyújtsanak megfelelő tájékoztatást a gyermekeknek és a családoknak a gyermekek egészséges táplálkozásáról.

MEGFELELŐ LAKHATÁS

10. Annak érdekében, hogy garantálják a rászoruló gyermekek számára a megfelelő lakhatáshoz való tényleges hozzáférést, a Tanács ajánlja a tagállamoknak, hogy:
- a) biztosítsák, hogy a hajléktalan gyermekek és családjaik megfelelő elhelyezést kapjanak, az átmeneti szálláshelyekről gyorsan áthelyezzék őket állandó lakásokba, valamint megfelelő szociális és tanácsadási szolgáltatásokat nyújtsanak számukra;
 - b) értékeljék és szükség esetén vizsgálják felül a nemzeti, regionális és helyi lakhatási politikákat, és hozzanak intézkedéseket annak biztosítására, hogy megfelelően figyelembe vegyék a rászoruló gyermekeket nevelő családok érdekeit, beleértve az energiaszegénység kezelését és a hajléktalanság kockázatának megelőzését is; ennek az értékelésnek és felülvizsgálatnak ki kell terjednie a szociális lakhatásra vagy a lakhatási támogatásokra vonatkozó politikákra és a lakhatással kapcsolatos ellátásokra is, és tovább kell javítania az akadálymentességet a fogyatékossgal élő gyermekek számára;
 - c) biztosítsák, hogy a rászoruló gyermekek és családjaik megfelelő időben elsőbbségi hozzáférést kapjanak szociális lakáshoz vagy lakhatási támogatáshoz;
 - d) a gyermekek intézményi gondozásban való elhelyezésekor vegyék figyelembe az adott gyermek mindenek felett álló érdekét, általános helyzetét és egyéni szükségleteit; biztosítsák, hogy a gyermekek intézményi vagy nevelőszülői gondozásból jó minőségű közösségi gondozásba kerüljenek át vagy visszakerüljenek a vér szerinti családjukba, valamint támogassák a gyermekek független életvitelét és társadalmi integrációját.

IRÁNYÍTÁS ÉS JELENTÉSTÉTEL

11. A megbízható irányítás, nyomon követés és jelentéstétel érdekében a Tanács ajánlja a tagállamoknak, hogy a meglévő nemzeti struktúrák és mechanizmusok kellő figyelembevételével:

A gyermekgaranciáért felelős nemzeti koordinátorok

- (a) jelöljenek ki egy gyermekgaranciáért felelős nemzeti koordinátort, aki megfelelő erőforrásokkal és megbízatással rendelkezik ezen ajánlás végrehajtásának hatékony koordinálásához és nyomon követéséhez;

A rászoruló gyermekek azonosítása

- (b) annak érdekében, hogy a lehető leghatékonyabban célirányossá tegyék a rászoruló gyermekekre irányuló intézkedéseket, és figyelembe vegyék a nemzeti, regionális és helyi szervezeteket és körülményeket, vonják be az érdekelt feleket a rászoruló gyermekeknek és azoknak az akadályoknak az azonosításába, amelyekkel az ezen ajánlás hatálya alá tartozó szolgáltatásokhoz való hozzáférés és azok igénybevétele során szembesülnek;

Nemzeti cselekvési tervek

- c) az ezen ajánlás elfogadásától számított kilenc hónapon belül terjesszenek a Bizottság elé egy, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó cselekvési tervet ezen ajánlás végrehajtásáról, figyelembe véve a nemzeti, regionális és helyi körülményeket, valamint a rászoruló gyermekek támogatását célzó meglévő szakpolitikai fellépéseket és intézkedéseket. Ennek a cselekvési tervnek tartalmaznia kell különösen a következőket:
- i. a megfelelő integrált intézkedésekkel elérni kívánt rászoruló gyermekek célzott kategóriái;
 - ii. a megfelelő intézkedésekkel elérni kívánt rászoruló gyermekekkel kapcsolatos mennyiségi és minőségi célértékek, figyelembe véve a regionális és helyi egyenlőtlenségeket;
 - iii. az ezen ajánlás végrehajtása során tervezett vagy meghozott intézkedések, beleértve a regionális és helyi szintet is, valamint a szükséges pénzügyi források és ütemtervek;
 - iv. a gyermekek társadalmi kirekesztődésének visszaszorítása és a hátrányos helyzet több nemzedéken átívelő ciklusának megtörése érdekében tervezett vagy meghozott, különösen a 6. pontban előírt támogató szakpolitikai kereten alapuló egyéb intézkedések;
 - v. az adatgyűjtésnek, valamint az ajánlás nyomon követésének és értékelésének nemzeti keretrendszere, a 12. pont d) pontjában említett közös nyomon követési keret létrehozása céljából is;

Tájékoztatás és bevonás

- d) dolgozzanak ki hatékony tájékoztatási és bevonási intézkedéseket a rászoruló gyermekek és családjaik számára, különösen regionális és helyi szinten, valamint az oktatási intézményeken, képzett szociális munkásokon, családsegítő szolgáltatásokon, valamint a civil társadalom és a szociális gazdaság szervezetein keresztül, hogy felhívják a figyelmet az ajánlás hatálya alá tartozó szolgáltatásokra, valamint bátorítsák és elősegítsék azok igénybevételét;

Az érdekelt felek bevonása

- e) biztosítsák a regionális, helyi és más érintett hatóságok, a gyermekek, a civil társadalmat képviselő nem kormányzati szervezetek, az oktatási intézmények, valamint a társadalmi befogadás és integráció, a gyermekjogok, az inkluzív oktatás és a megkülönböztetésmentesség előmozdításáért felelős szervek, köztük a nemzeti esélyegyenlőségi szervek részvételét a cselekvési terv előkészítésében, végrehajtásában, nyomon követésében és értékelésében;

Jelentéstétel a Bizottságnak

- f) a c) pontban említett nemzeti cselekvési tervvel összhangban két évente számoljanak be a Bizottságnak az ezen ajánlás végrehajtása terén elért haladásról.

VÉGREHAJTÁS, ELLENŐRZÉS ÉS ÉRTÉKELÉS

12. A Tanács üdvözli a Bizottság azon célját, hogy:
- a) az európai szemeszter keretében – többek között a szociális eredménytábla részeként – nyomon kövesse az ezen ajánlás végrehajtása terén elért haladást, beleértve az eredményeket és a rászoruló gyermekekre gyakorolt hatást, és adott esetben országspecifikus ajánlásokat javasoljon a tagállamoknak;
 - b) a gyermekgaranciáért felelős nemzeti koordinátorokkal és a szociális védelemmel foglalkozó bizottsággal közösen azon munkálkodjon, hogy előmozdítsa az egymástól való tanulást, megossza a tapasztalatokat és a bevált gyakorlatokat, és nyomon kövesse az ezen ajánlásra adott válaszlépésként a megfelelő nemzeti cselekvési tervekben foglaltak szerint meghozott intézkedéseket;
 - c) a tagállamok által benyújtott jelentések alapján rendszeresen beszámoljon a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak az ezen ajánlás végrehajtása terén elért haladásról;
 - d) a szociális védelemmel foglalkozó bizottsággal közösen dolgozik azon, hogy:
 - i. a meglévő adatforrásokra és mutatókra építve közös nyomon követési keretet alakítson ki, és szükség esetén további, közösen elfogadott mennyiségi és minőségi kimeneti mutatókat dolgozzon ki ezen ajánlás végrehajtásának értékelésére;

- ii. a politikai döntéshozatal tájékoztatása céljából uniós szinten javítsa az összehasonlítható adatok rendelkezésre állását, hatókörét és relevanciáját, beleértve a rászoruló gyermekekre és azoknak a szolgáltatásokhoz való hozzáférése, valamint a gyermekeknek nyújtott célzott ellátások megfelelőségére és lefedettségére vonatkozó adatokat is;
- e) felülvizsgálja az ezen ajánlás végrehajtása terén elért haladást, és az ezen ajánlás elfogadását követő ötéves időszak végéig jelentést tegyen a Tanácsnak;
- f) fokozza a tájékoztatási és kommunikációs tevékenységeket, és uniós szinten, valamint a tagállamok és az érdekelt felek körében fokozottan terjessze az eredményeket és a bevált gyakorlatokat.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök
